

РЕШЕНИЕ

№ 18990

гр. София, 19.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ

при участието на секретаря С.О.

като разгледа докладваното от ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ Гражданско дело № 20221110113846 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 500, ал.2 от КЗ.

Производството е образувано по искова молба, с вх. №51370/16.03.2022 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, подадена от ФИРМА, със седалище и адрес на управление:, представлявано от ... – изпълнителни директори срещу В. Д. Г. – наследник по закон на Д.Щ..

Иска се осъждане на ответницата да заплати на ищеца сумата в размер на 2287,60 лева, представляваща заплатено от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилиста“ обезщетение за причинени имуществени вреди, платени в полза на застрахователя по имуществената застраховка КАСКО на МПС, ведно с ликвидационни разноски, причинени вследствие на ПТП станало на 27.01.2017 г. около 10,00 часа в гр. София, по Северна скоростна тангента, 500 метра преди разклона за с. Чепинци, по вина на застрахования при ищеца водач на товарен автомобил – влекач „Рено“, модел „Премиум 420.19“, с рег. № ... – наследодателя на ответницата Д.Щ., управлявал МПС след употреба на алкохол, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба в съда – 16.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и всички направени съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Ищецът чрез упълномощения си процесуален представител твърди, че на 27.01.2017 г. около 10,00 часа в гр. София, по Северна скоростна тангента, 500 метра преди разклона за с. Чепинци застрахованият при ищеца водач на товарен автомобил влекач „Рено“, модел

„Премиум 420.19“, с рег. № ... – наследодателя на ответницата Д.Щ., управлявал МПС след употреба на алкохол и причинил ПТП, при което увредил товарен автомобил марка „Мерцедес“ модел „313 CDI Спринтер“ с рег. № ..., застрахован по имуществена застраховка КАСКО при ФИРМА, който платил на собственика на увредения автомобил обезщетение и сторил ликвидационни разноски. При ищеца бил образувана преписка по регресна претенция, по която било постигнато споразумение като ищецът платил по застраховката сумата от 2287,60.

За настъпилото ПТП е съставен, представения с исковата молба протокол за ПТП № 1685122/27.01.2017 г., в който било отразено, че виновен за ПТП е водачът Д.Щ.

На същия бил съставен АУАН № ... г. за нарушени разпоредби по чл. 20, ал. 2 ЗДвП и чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, с който е установено, че при настъпване на ПТП Щърков е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над законоустановения размер.

Издадено е НП № 17-4332-000411/06.02.2017 г., влязло в сила на 28.02.2017 г.

Наказателното постановление е издадено на Щърков за процесното ПТП, като е прието, че водачът не е избрал скоростта на движение съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движение и др. обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност. Прието е, че Щърков е управлявал МПС под въздействие на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда, включително.

Към датата на събитието товарен автомобил влекач „Рено“, модел „Премиум 420.19“, с рег. № ..., имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ФИРМА, обективизирана в полица №BG/22/116001145368/14.04.2016 г. със срок на валидност от 14.04.2016 г. до 14.04.2017 г.

Вследствие на ПТП били нанесени материални щети по лек автомобил марка „мерцедес“, модел „313 CDI Sprinter“ с рег. №..., във връзка с което пред застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач било подадено заявление за изплащане на застрахователно обезщетение. При ищеца била образувана ликвидационна преписка по щета № ..., по която след направен оглед и опис на причинените вреди е определено застрахователно обезщетение в размер на 2267,60 лева, изплатено с платежно нареждане на 20.12.2018 г.

Сочи се, че на основание чл. 500, ал. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, ФИРМА има право да получи от ответника платеното застрахователно обезщетение, заедно с включените 20,00 лв. ликвидационни разходи по щетата.

Ищецът сочи, че Д.Щ. починал на 07.08.2021 г., а негов наследник по закон била дъщеря му – В. Д. Г.

Ищецът претендира от ответницата сумата от 2287,60 с вкл. 20 лева ликвидационни разноски, ведно с обезщетение за забава върху нея от датата на подаване на исковата молба в съда – 16.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски.

Приложени са към исковата молба писмени доказателства, които са приети по делото от съда.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор на исковата молба.

В открито съдебно заседание, проведено на 24.04.2023 г. ответницата чрез процесуалния си представител – адв. Г., не оспорва иска, заявява желание за сключване на споразумение.

До приключване на делото споразумение не е представено на съда за одобрение.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

На 27.01.2017 г. около 10,00 часа в гр. София, по Северна скоростна тангента, 500 метра преди разклона за с. Чепинци застрахованият при ищеца водач на товарен автомобил влекач „Рено“, модел „Премиум 420.19“, с рег. № ... – наследодателя на ответницата Д.Щ., управлявал МПС след употреба на алкохол и причинил ПТП, при което увредил товарен автомобил марка „Мерцедес“ модел „313 CDI Спринтер“ с рег. № ..., застрахован по имуществена застраховка КАСКО при ФИРМА

За настъпилото ПТП е съставен Протокол за ПТП №1685123/27.01.2017 г. По делото е изискана и представена от отдел „Пътна полиция“ на СДВР при МВР административно-наказателната преписка, образувана във връзка с процесното ПТП от 27.01.2017 г. и АУАН ... г. (АНП №17-4332-000411/2017 г. и справка Удостоверение от отдел „Пътна полиция“ при СДВР с рег. №433200-30647/13.03.2023 г.).

От съдържанието на административно-наказателната преписка се установява, че за процесното ПТП на наследодателя на ответницата е било издадено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-000411/06.02.2017 г., за това че водачът Щърков е управлявал МПС под въздействието на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда, включително.

С НП са наложени на Щърков санкции – глоби в размер на 200 лв. и 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

НП е влязло в законна сила на 28.02.2017 г.

От представената по делото застрахователна полица № BG/22/116001145368 от 14.04.2016 г. със срок на валидност от 14.04.2016 г. до 14.04.2017 г. се установява, че към датата на гореописаното ПТП по отношение на МПС влекач, марка „Рено“, модел „Премиум“, с рег. №..., собственост на ФИРМА, е бил сключен и действал договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със застраховател ФИРМА.

Вследствие на процесното ПТП са нанесени материални щети по автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег. №..., във връзка с което пред застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач е подадено заявление за изплащане на застрахователно обезщетение от застрахователя на автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег. №... – ФИРМА, в полза на собственика на увредения автомобил – ФИРМА.

При ищеца ФИРМА е образувана ликвидационна преписка по щета № ..., по която след опис, експертиза и оценка на причинените вреди е определено застрахователно обезщетение

в размер на 2122,60 лева, изплатено с платежни нареждания на 08.02.2017 г. и 07.03.2017 г. на собственика на увреденото МПС – ФИРМА. С преводно нареждане от 07.03.2017 г. е изплатена и сумата от 120 лева, за която е издадена от ФИРМА фактура за разходи за репатриране на увреденото МПС. Ликвидационните разноски, признати и заплатени от ищеца на застрахователя на увреденото МПС – ФИРМА, възлизат на 25 лв.

По делото е прието заключението на вещото лице Й. Й. по допусната и назначена съдебна автотехническа експертиза.

Заключението е прието без възражения от страните, като същото съдът кредитира като пълно, обективно и компетентно изготвено и от него се установява, че щетите по автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег. №..., се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 27.01.2017 г. ПТП в гр. София.

Вещото лице посочва, че сумата, необходимата за възстановяване на щетите по автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег. №..., изчислена на базата на средните пазарни цени към датата на ПТП, е 3746,90 лв.

От удостоверение за наследници, издадено от Столична Община, с изх. № 2281/13.12.2021 г., се установява, че Д.Щ. е починал на 07.08.2021 г., като е оставил след смъртта си единствен наследник по закон – ответницата В. Д. Г..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Искът по чл. 500, ал.2 от КЗ от ГПК е предявен от легитимна страна. Искът е допустим. Налице са активно и пасивно легитимирани страни. Ищецът има правен интерес за предявяване на иска.

Разгледан по същество – искът е оснатователен.

Съгласно посочената разпоредба на чл. 500, ал. 2, пр. 2 застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, което при настъпването на пътнотранспортното произшествие е извършило нарушение по Закона за движението по пътищата, като е управлявало моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма.

Предпоставките за уважаването на иска са:

- 1) че в резултат от противоправното поведение на ответника е реализирано ПТП, което съставлява покрит риск по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, застраховател по който е ищецът; 2) че ищецът е заплатил обезщетение в размер на действителните вреди, настъпили в причинна връзка със събитието;
- 3) че деликвентът е управлявал моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма;
- 4) действителната стойност на вредите, настъпили в причинна връзка с процесното ПТП.

Съгласно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК установяването на предпоставките от фактическия състав на претендираното спорно материално право е в тежест на ищеца, а при тяхното доказване ответникът следва да докаже погасяване на дълга или възражението си за

различен механизъм на ПТП.

В случая се установява от представената на лист 29 от делото застрахователна полица наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за влекач марка „Рено“, модел „Премиум“, с рег. №..., собственост на ФИРМА, сключена между собственика на влекача и ФИРМА чрез посредника ФИРМА, с период на застрахователното покритие от 14.04.2016 г. до 14.04.2017 г.

Съгласно чл. 477, ал. 1 от КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата, а според ал. 2 по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание.

Следователно наследодателят на ответницата Г. – Д.Щ. има качеството на застраховано лице по посочената застраховка.

Същевременно по силата на чл. 500, ал. 2, изр. 1, пр. 2 КЗ застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, което при настъпването на пътнотранспортното произшествие е извършило нарушение по Закона за движението по пътищата, като е управлявало моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма.

Основанието на този регресен иск е фактът на изплащане на обезщетение на третото увредено лице по силата на застраховката и даденото от закона право на регрес срещу всяко лице, управлявало МПС към момента на настъпване на застрахователното събитие, а не само срещу лицето, сключило със застрахователя застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Въз основа на правото, произтичащо от закона, застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите встъпва след плащането на застрахователно обезщетение в правата на увреденото лице спрямо застрахования, като упражнява тези права от свое собствено име.

Извършвайки съвкупна оценка на писмените доказателства по делото, както и на заключението на съдебната автотехническа експертиза, съдът приема за установено от фактическа страна, че ПТП е настъпило при изяснения по-горе механизъм в резултат от неправомерните действия на водача Щърков, който управлявал влекач под въздействие на алкохол.

Ответникцата не е ангажирала никакви доказателства за провеждане на насрещно доказване

по отношение на установените от посочената доказателствена съвкупност причина и механизъм на ПТП, като заявява изрично, че не оспорва иска.

Следователно наследодателят на ответницата е реализирал противоправно поведение, изразяващо се в управление на моторно превозно средство в нарушение на правилата за движение по пътищата – управлявал е моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма.

Вината на делинквента се предполага до доказване на противното съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като в случая не е проведено обратно доказване на законовата презумпция.

Настъпването на вреди автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег. №... се установява от Протокола за ПТП и Описа-заключение по застрахователната преписка, преценени съвкупно.

Стойността на обезщетението, изплатено от ищцовото дружество на застрахователя на увреденото МПС, не е спорна между страните, а и се установява от доклад по щета /л. 7/ - обезщетението е на стойност 2267,60 лв., в която сума са включени 2122,60 лв. – обезщетение за причинените на МПС вреди, 120 лв. - услугата по репатриране на увреденото МПС, 25 лв. – ликвидационни разходи за застрахователя на увреденото МПС.

От заключението на съдебно автотехническата експертиза е видно, че всички увреждания по МПС от техническа гледна точка са в причинна връзка с механизма на ПТП, като към датата на застрахователното събитие размерът на щетите възлиза на 3746,90 лв., т.е. изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение на застрахователя на увреденото лице е по-малко от действителния размер на вредите.

Претендиращият размер на ликвидационните разноси по щетата, сторени от ищеца – 20 лв. се признава от ответницата, а и съответства на обичайния размер, установен в практиката.

Следователно от събраните по делото доказателства по един безспорен и несъмнен начин се установява, че наследодателят на ответницата като водач на МПС, управляващ влекач под въздействие на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма, със своето действие е осъществил деликт по смисъла на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, като обезщетението за нанесените имуществени вреди е изплатено на застрахователя на увреденото лице от ищеца в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, поради което и на основание чл. 500, ал. 2 за ищеца е възникнало регресно вземане срещу делинквента-ответник.

От събраните в хода на настоящото производство доказателства, обсъдени по-горе в изложението, по безспорен начин се доказаха изискуемите предпоставки за уважаването на предявения иск, поради което същият се явява основателен и доказан. При този изход от спора в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените по делото съдебни и деловодни разноси. В исковото производство ищецът е направил разноси за държавна такса, в размер на 91,50 лв. и за депозит за вещо лице в размер на 300.00 лв. и му се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв., определен по реда на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно материалния интерес по делото на

основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, който препраща към чл. 37 от ЗПП. Същите на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъдат възложени в тежест на ответницата.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. Чл. 45 ЗЗД В. Д. Г., ЕГН *****, за заплати на ФИРМА, сумата от 2287,60 лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за причинено от наследодателя на В. Д. Г. – Д. Щ. на 27.01.2017 г. ПТП, ведно със законната лихва от 16.03.2022 г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК В. Д. Г., ЕГН *****, за заплати на ФИРМА, сумите от: 91,50 лв. – държавна такса за първоинстанционното производство по гр. д. № 13846/2022 г. по описа на СРС, 300,00 лв. - депозит за вещо лице, и 100.00 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____